

סליחות

חזיון און עצות ווי אזוי אויסצוגיין די סליחות טעג ווי עס דארף צו זיין, און זוכה זיין צו א גוט געבענטשט יאר.

דאס גרויסקייט פון סליחות

די 'סליחות טעג' זענען זייער גרויסע און הייליגע טעג, מען קען זוכה זיין אראפצונעמען פון זיך און פון די משפחה - אלע דינים; מיטן זאגן 'סליחות' און מיטן בעטן דעם אייבערשטן ער זאל מוחל זיין אויף וואס איז געווען א גאנץ יאר - נעמט מען אוועק אלע דינים און מען שטאפט צו די מויל פון די מקטרגים; ווייל זיי שטייען טאג און נאכט און רעדן שלעכטס אויף אידישע קינדער, און וואו זיי זעען עפעס א שלעכטע זאך - ברענגען זיי דאס צום אייבערשטן און רעדן שלעכטס און מאכן א שלעכטע מצב, און ווען דער איד קומט זאגן 'סליחות' און זאגט: "סלח לנו אבינו, פארגעב מיד אייבערשטער, כי ברב אולתנו שגיננו, ווייל איד האב זיך באנארישט און געטון עבירות; אייבערשטער, עכט וויל איד זיין גוט, איד האב נאר א יצר הרע וואס מאכט מיד נאריש" - ווערן אלע מקטרגים פארשטאפט זייער מויל, און די גאנצע מצב ווערט איבערגעדרייט, עס קומט ארויס די אמת, אז אידישע קינדער זענען זייער הייליג און זייער וואויל, אלע ווילן זיין גוט, מען פאלט נאר אראפ פון די גרויסע נסיונות פונעם לאנגן גלות אין וואס מיר זענען אזוי טיף פארזינקען.

ווען דו זאגסט די ווערטער: "פנה נא אל התלאות ואל לחטאות" - זאלסטו זיך גוט אויסוויינען און זיך אויסטענהן: "רבנו של עולם, קוק די מיטמאכענישן פון עם ישראל, ווי מען הרגעט אונז, מען פייניגט

אונז, שוין צוויי טויזנט יאר, ואל לחטאות, און קוק נישט אויף אונזערע זינד, קוק ווי מיר בלייבן מיט די אמונה, ובכל זאת שמך לא שכחנו, מיר בלייבן צוגעקלעבט צו דיר און צו די אמונה; וואויל איז דער מענטש וואס זאגט די 'סליחות' מיט פונוה און מיט די גאנצע הארץ, ער וועט זוכה זיין צו א גוט געבענטשט יאר.

זיך אויסוויינען

ווען דו זאגסט די 'סליחות' זאלסטו וויינען צום אייבערשטן און אים בעטן ער זאל רחמנות האבן אויף דיר און אויף דיין משפחה, און פלעכט אריין דייןע אייגענע תפלות אין אידיש, די שפראך וואס דו רעדסט; בעט דעם אייבערשטן ער זאל דיר מוחל זיין, אבער געדענק אז אויך ווען מען וויינט צום אייבערשטן דארף דאס קומען פון שמחה; דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א, סימן קעה), בכי"ה איז די ראשי תיבות פון די פסוק (תהלים פט, יז): "ב'שמך יגילון כל היום", מיר פרייען זיך אז דער אייבערשטער הערט אויס אונזער געוויין און נעמט אן אונזערע תפלות.

ווען עס קומט די הייליגע טעג סליחות, ראש השנה, יום הקדוש, און אזוי ווייטער - דארף מען וויינען צום אייבערשטן, מוהרא"ש ברענגט פונעם הייליגן אריז"ל (שער הפנות דרושי ראש השנה, הקדמה), אז דאס איז א סימן פון א הייליגע נשמה, אז מען וויינט; אזוי ווי דער זוהר הקדוש זאגט (שמות יב):

אויפן פסוק (שמות ב, ו): "והנה נער בכה, ותחמל עליו, ותאמר מילדי העברים זה", ווען מען זעט אין הימל א איד וויינט צום אייבערשטן, ער דאווענט און בעט סליחה ומחילה, זאגט מען: דאס איז א איד, 'ותחמל עליו', און מען דערפארעמט זיך אויף אים.

אבער מען קען זיך נישט דריקן צו וויינען, און מען קען נישט און מען טאר נישט טראכטן ביים דאווענען און ביים זאגן סליחות: 'ווען גיי איך שוין וויינען? ווען גייט שוין קומען א טרער?' דאס איז נישט ריכטיג, דאס איז אויך מחשבות זרות; דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן צה), ביים דאווענען זאל מען נאר טראכטן פירוש המילות, די טייטש פון די ווערטער, און אז מען איז זוכה צו וויינען – איז גאר גוט, און אז נישט – טאר מען זיך נישט מבלבל זיין פון דעם.

י"ג מידות

ווען מען זאגט 'סליחות' און מען גייט נאכאמאל זאגן די י"ג מידות של רחמים זאלסטו זיך זייער פרייען און זיך אויפנוועקן מיט א געשמאק צו זאגן די דרייצן מידות של רחמים, ווייל די הייליגע חכמים זאגן (ראש השנה יז): "ברית כרותה לי"ג מדות שאינן חוזרות ריקם", דער אייבערשטער האט געמאכט א בונד אז ווען אידן זאגן די דרייצן מידות של רחמים נעמט מען אן זייער געבעט; דערפאר, יעדע מאל ווען מען זאגט: "קל הורית לנו לומר שלש עשרה, וזכר לנו היום ברית שלש עשרה" וכו' – זאלסטו דאס זאגן מיטן ספעציעלן תנועה און מיט די גאנצע הארץ, און דו זאלסט תשובה טון, זאלסט זיך מקבל זיין אז: 'גענוג איז גענוג, עד כאן, איך גיי מער נישט טון קיין עבירות', און זאג צו פארן אייבערשטן אז דו גייסט מער נישט צוריק גיין צו דייע אלטע נישט גוטע מעשים, דו גייסט שוין זיין גוט, און בעט אים ער זאל דיר פארשרייבן א שנה

טובה, א גוטע יאר, א יאר פון לערנען תורה יעדן טאג, א יאר פון דאווענען יעדן טאג די דריי תפלות שחרית, מנחה און מעריב, א יאר פון עוסק זיין אין טון חסד און העלפן בויען מוסדות התורה, חדרים, ישיבות, כוללים.

וויסן זאלסטו, אויך א גאנץ יאר קען מען בעטן דעם אייבערשטן און פועל'ן וואס מען דארף פועל'ן, אבער ווען עס קומען די הייליגע טעג פון 'סליחות', און ווייטער, די ימים נוראים – דעמאלט איז אן עת רצון, דעמאלט קען מען פועל'ן וואס מען קען א גאנץ יאר נישט פועל'ן; וואויל איז דעם מענטש וואס ניצט אויס די טעג מיט תשובה ותפלה, וועט ער האבן א שנה טובה ומבורכת.

ווער וועט לעבן?

ווען דו זאגסט די 'סליחות' זאלסטו זיך פאר א סעקונדע פארמאכן דיינע אויגן און טראכט למשל דו שטייסט אין געריכט זאל, און דער שופט האט אין זיין האנט די האמער מיט וואס ער געבט א קלאפ און פסק'נט אדער חייב אדער זכאי, און דו האסט יעצט די מעגליכקייט צו ווייך מאכן זיין הארץ מיט אפאר טרערן; וואלסטו זיכער אויסגעפלאצט אין א געוויין און געבעטן פאר רחמנות...

איז דאך זיכער יעצט ווען מיר קומען שוין נענטער צום גרויסן יום הדין, ווען מען גייט יעדן איינעם משפט'ן: 'מי יחיה', ווערט וועט לעבן, 'ומי ימות' וכו', 'ומי יעני', ווער וועט די יאר פארלירן זיין געלט, 'ומי יעשר', ווער וועט די יאר רייך ווערן; אלעס ווערט אפגעשריבן אום ראש השנה, און מען געבט אונז די פאר טעג צו זאגן 'סליחות'; דארפן מיר זיכער בעטן און תשובה טון, און מרבה זיין בסליחות, אז מען זאל אונז פסק'ענען פאר א גוט יאר; קיינער ווייסט נישט וואס גייט זיין, וואס וועט זיין די קומענדיגע יאר מיט אים, מיט די משפחה, מיט די באקאנטע, און מיט אפאר אמת'ע דיבורים

דאס איז דאך תפלה; א תפלה וואס קומט פון הארץ איז די שטערקסטע תפלה.

ענינו ה' ענינו

נאך שמוע קולנו זאגט מען וידוי און נאכדעם זאגט מען די זיסע תפלה פון 'עשה למען אמתך', מען בעט דעם אייבערשטן אויף די אלף בית, און אויף די זיסע תפלה פון 'ענינו', דאס איז גאר שיינע תפלות, ווי מען בעט זיך אויף די אלף בית אז דער אייבערשטער זאל אונז געבן א גוטע יאר מיט גוטע גזירות, און אז אלע אידן זאלן תשובה טון.

שאץ זיך נישט אונטער, און זיי נישט ביי זיך יעצט אן עניו אז דיינע תפלות זענען נישט ווערד, אדער טראכטן אז וואס מאכן שוין אויס מיינע תפלות ווען אזויפיל אידן בעטן שוין, און אזויפיל צדיקים דאווענען וכו' וכו'; ברודער, די מחשבות זענען טריף פסול, דאס איז פון די סטרא אחרא, וואס ווילן אז דו זאלסט נישט דאווענען, זיי קומען צום מענטשן ביים דאווענען און ביים לערנען מיט מחשבות פון ענוה פסולה רחמנא לצלן; ליבער ברודער, טרייב אוועק די טריפה'נע מחשבות, גלייב אין די הייליגע צדיקים וואס זענען לוחם מיט די סטרא אחרא, זיי זאגן אז יעדער איד איז באליבט ביים אייבערשטן, און אויך אויב מען איז אראפגעפאלן אין עבירות - קען מען תשובה טון, און דער אייבערשטער נעמט צוריק דעם מענטש מיט די גרעסטע מאס ליבשאפט, און הערט אויס יעדע ווארט און יעדע קרעכץ, און פון דעם ווערט א קרוין כביכול פארן אייבערשטן.

צדיקים האבן מגלה געווען אז אמאל איז דא א שלעכטע גזירה און גרויסע צדיקים טוען אלעס דאס צו מבטל זיין, און זיי זעען נישט קיין וועג דאס צו צעשטערן, ביז עס קומט א פשוט'ער איד מיט א צעבראכן הארץ און געבט איין קרעכץ צום אייבערשטן, און מיט איין ווארט, מיט איין שריי:

צום אייבערשטן, מיט אפאר הייסע טרערן - קען מען אפוישן די שלעכטע גזירות און צערייסן די גזר דין.

וואויל איז דעם וואס ניצט אויס די סליחות טעג, מיט תשובה ותפלה וצדקה, וועט ער זוכה זיין צו א זיסע ליכטיגע יאר, פאר אים און פאר די גאנצע משפחה.

שמוע קולנו

ביי שמוע קולנו ווען מען עפנט די ארון הקודש זאלסט זיך פארדעקן די פנים מיטן סליחות'ל און זאגן די ווערטער מיט גרויס כוונה, און ווען עס קומט צו זאגן די ווערטער: "אל תשליכנו מלפניך ורוח קדשך אל תקח ממנו" - זאלסטו זיך בעטן ביים אייבערשטן אין דין אייגענע שפראך: "הייליגער באשעפער ווארף מיר נישט אוועק פון דיר, און נעם נישט אוועק דאס ביסל קדושה וואס איך האב נאך, און וויל נאך זוכה זיין צו זיין אן ערליכער איד." און ביי די ווערטער: "אל תשליכנו לעת זקנה" - זאלסטו בעטן פון די טיפעניש פון דין הארץ: "הייליגער באשעפער איך וויל נישט זיין אן אלטער חסיד, איך וויל זיין ניי געבוירן, איך וויל זיין ווי א יונגער בחור וואס הייבט דיך אן דינען, איך ציטער פון ווערן אלט און אויסגעלאשן"; ווייל אלט מיינט מען נישט אלט אין יארן, אלט מיינט מען 'אוש', און ביי ווערטער: "אל תעזבנו ה' אלקינו" - זאלסטו בעטן: "אייבערשטער היט מיר איך זאל נישט טראכטן פאר קיין איין רגע אז דו האסט אונז פארלאזט, אל תרחק ממנו" - איך זאל זיך נישט איינרעדן אז דו ביסט ווייט, איך זאל געדענקען טאג און נאכט אז דו ביסט מיט מיר, דו ביסט נעבן מיר און דו ביסט אין מיר".

בכלל איז גוט אריינצופלעכטן אייגענע תפלות ווען מען דאווענט, תפלות וואס קומט פון הארץ, אייגענע תפלות וואס איז נוגע דעם מענטש, ווייל

במדה שאדם מודד

נאכן ענדיגן זאגן 'סליחות', מען האט זיך אויסגעוויינט, מען האט מקבל געווען גוטע קבלות, דו קומסט ארויס פון שול, און דו זעסט אז דיין חבר האט זיך פארטשעפעט מיט דיר, דיין קאר איז פארשטעלט, אדער עפעס אנדערש; וואס גייט יעצט געשען? ער גייט כאפן פון דיר א באקס, דו גייסט שרייען אויף אים; אויב אזוי וואס איז מיט די סליחות...? דער אייבערשטער זעט אלעס, ער זעט ווי אזוי דו פירסט זיך צו אנדערע, און פינקט ווי אזוי דו פירסט זיך מיט א צווייטן - וועט מען זיך פירן מיט דיר. די הייליגע חכמים זאגן (סוטה ח): "במדה שאדם מודד בה", ווי אזוי דער מענטש מעסט א צווייטן, "מודדין לו", מעסט מען אים.

על פן בעט איך דיר, יעצט בימי הסליחות ווען מען דארף אזויפיל רחמנות מען זאל אננעמען אונזערע חרטות, אונזער געבעט; לאמיר זיך פירן מיט א צווייטן מיט רחמנות, און אז איינער האט זיך געשטערט ביים פארן מיטן קאר, אדער צוגענומען דיין פלאץ וואו דו פארקירסט דיין קאר וכדומה - זאלסטו נישט נקמה נעמען, זאלסט נישט ווערן בפעס, זאג: "גם זו לטובה", און טראכט: פון הימל פרובירט מען מיך אויס צו זען אויב מיין זאגן סליחות איז מיט אן אמת, פון הימל פירט מען די אלע זאכן מיך אויסצופרובירן אויב מיינע ווערטער וואס איך זאג: 'רחמנא דעני לתבירי לבא ענינא', איז מיט אן אמת, לאמיר זען אויב זיין הארץ איז צעבראכן..., 'רחמנא דעני למפיקי רוחא ענינא', לאמיר זען אויב דער מענטש האט טאקע א ווייכע הארץ, אים צו העלפן - 'השתא בעגלא ובזמן קריב, ונאמר אמן'.

"טאטע, העלף!" ווערט צעריסן די גזירות און עס קומט א ישועה פאר כלל ישראל.

מי שענה

ווען דו זאגסט 'סליחות' און דו קומסט אן מער ביים סוף - זאלסטו נישט אפכאפן די ווערטער, ווייל די סוף פון סליחות איז די שענסטע חלק פון סליחות, די סליחה פון: "מי שענה לאברהם", ווער עס האט אויסגעהערט די תפלות פון אברהם אבינו - "הוא יעננו", זאל אונז אויך אויסהערן און העלפן; "מי שענה ליצחק", ווער עס האט געענטפערט פאר יצחק אבינו, "הוא יעננו", זאל אונז אויך אויסהערן און העלפן, און אזוי ווייטער; די תפלות זענען אזעלכע זיסע תפלות, אויך געבט עס שטארקע חיזוק ווען מען חזרט די ניסים וואס דער אייבערשטער האט געטון אין אלע דורות מיט די אבות הקדושים, און מיט די אלע צדיקים פון אלע צייטן, דאס געבט חיזוק אז דער אייבערשטער הערט אויס ווען מען בעט אים, און קיין איין תפלה גייט נישט לאבוד, קיין איין תפלה ווערט נישט פארפאלן, אלע תפלות זאמלען זיך אן, און פון דעם וועט קומען די ישועה כללית, מיר וועלן ווערן אויסגעלייזט.

ביי ברסלב'ע חסידים איז באוויסט אז רבי נתן זכרוננו לברכה איז מקורב געווארן צום הייליגן רבי'ן ווען ער האט געזען ווי א איד זאגט די לעצטע שטיקלעך פון סליחות מיט א זיסקייט, ער האט געפרעגט דעם איד: "זאגט מיר, ביי וועם דרייט איר זיך? ווער איז אייער רבי? איך זע ביי אייך עפעס וואס מען זעט נישט ביי אנדערע; על פי רוב ווען עס קומט צו די ענדע פון סליחות פארלירט מען די געדולד און מען כאפט אפ די ווערטער, ביי אייך זע איך ווי איר זאגט די ווערטער מיט אזא געשמאק, עס זעט אויס ממש ווי א קינד רעדט צו זיין טאטע", האט ער אים דערציילט די סוד אז ער דרייט זיך ביים הייליגן רבי'ן וואס רעדט אסאך פון די נקודה פון זיך אויסרעדן צום אייבערשטן אזוי ווי מען רעדט צו א גוטער פריינד.

נדפס לרפואת שלמה ברוך בן רבקה